

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

Handwritten mark

NR. 07/4282/A ALGEMENE ROL
Bijlagen: 1 dagvaarding
2 conclusies

568 / 07

Art. 87 Auteurswet
Vordering tot staking - zoals in kort geding

copij

in zake van :

De BURGERLIJKE VENNOOTSCHAP ONDER DE VORM VAN EEN COÖPERATIEVE VENNOOTSCHAP MET BEPERKTE AANSPRAKELIJKHEID AUVIBEL, ingeschreven in het KBO register onder nr. 0453.673.453, met vennootschapszetel te 1000 Brussel, Vilain XIVstraat, 53-55,

eisende partij,
vertegenwoordigd door Meester L. GOOSSENS, advocaat te 1050 Brussel, Louizalaan, 99;

AFSCHRIJFT afgeleverd aan
Opdrachtgever
(vrij. art. 260, 2°
Wb. registratie)
(G.W., art. 792-1030)

tegen :

De vennootschap naar Duits recht GmbH, ingeschreven in het handelsregister Aachen onder nr. en met vennootschapszetel te 52525 Heinsberg (Duitsland),

verwerende partij,
vertegenwoordigd door Meester. advocaat te 3500 Hasselt,

In dit geding wordt geconcludeerd en gepleit in het Nederlands ter openbare zitting van 11 september 2007;

Na beraad spreekt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel volgend bevelschrift uit :

~~BKA~~
EV.

REPERT.
N° 07 / 4282

Gezien :

- de dagvaarding betekend op 16 maart 2007;
- de conclusies neergelegd op 25.05.2007 ;
- de conclusies neergelegd op 04.05.2007 ;

Gehoord in hun pleidooien de raadslieden van partijen:

* * *

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

1.

De vordering van de burgerlijke vennootschap onder de vorm van een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid AUVIBEL, hierna "AUVIBEL", strekt ertoe:

- vast te stellen dat de vennootschap naar Duits recht GmbH, hierna ; door het aan in België gevestigde eindgebruikers te koop aanbieden en/of verkopen van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproducieren van geluids- en audiovisuele werken, zonder daarvan tijdig (dit wil zeggen binnen de wettelijke termijn van art 5 §1 van het KB van 28 maart 1996) aangifte te doen bij AUVIBEL en zonder de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruikt te betalen, inbreuk maakt op artikel 55 van de Auteurswet;
- en dienvolgens de staking van de inbreuk te bevelen op straffe van een dwangsom van 10.000,00 euro per inbreuk of, indien het bedrag van de vergoeding verschuldigd over de transacties waarvoor geen tijdige en correcte aangifte werd gedaan hoger zou zijn, twee keer het bedrag van de verschuldigde vergoeding, in het ene of andere geval per dag dat de inbreuk voortduurt;
- overeenkomstig artikel 87 § 1 alinea 6 van de Auteurswet de bekendmaking van het vonnis op kosten van ... in twee Nederlandstalige tijdschriften naar keuze van AUVIBEL te bevelen;
- het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal en met de uitsluiting van de mogelijkheid tot kantonement of borgstelling;

te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

2.

vordert dat de rechter in kortgeding zich zonder internationale rechtsmacht zou verklaren,

Minstens dat de vordering als ongegrond moet worden afgewezen, met veroordeling van AUVIBEL tot de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding,

II. FEITEN

1.

AUVIBEL is een door de koning aangewezen collectieve beheersvennootschap die belast is met de inning en de verdeling van de vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik die krachtens artikel 55 van de Auteurswet verschuldigd is bij de verkoop van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluids- en audiovisuele werken.

is een vennootschap naar Duits recht die via de website <http://www.> de dragers verkoopt die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluids- en audiovisuele werken (hierna "draggers"), onder andere aan in België gevestigde eindgebruikers.

De door aangerekende prijzen voor de dragers omvatten geen vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik. betaalt deze vergoeding evenmin zelf aan AUVIBEL.

AUVIBEL stuurt op 10 augustus 2005 en op 8 september 2005 twee ingebrekestellingen waarin wordt aangemaand om aangifte te doen van de door haar verkochte dragers aan in België gevestigde eindgebruikers. Deze, alsook de daaropvolgende aanmaningen van de raadsliden van AUVIBEL van 10 oktober 2005 en 14 juni 2006, blijven zonder gevolg. zet haar verkoops- en leveringsactiviteiten aan in België gevestigde eindgebruikers verder.

AUVIBEL dagvaardt op 16 maart 2007.

III. BEOORDELING

A. Rechtsmacht en bevoegdheid

1.

Art 86, al 1 van de Wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht, *B.S.* 27 juli 2004 (hierna "IPR Wetboek" genaamd) stelt :

De Belgische rechters zijn bevoegd om kennis te nemen van de vorderingen betreffende de bescherming van intellectuele eigendomsrechten, naast de gevallen voorzien in de algemene bepalingen van deze wet, indien de vordering een tot het Belgisch grondgebied beperkte bescherming betreft"

..... betwist de bevoegdheid van de Belgische rechter omdat ze gevestigd is in Duitsland en volgens haar de goederen waarvan sprake in de vordering in Duitsland worden verkocht.

AUVIBEL stelt dat via haar website dragers verkoopt aan in België gevestigde eindgebruikers en dat de door haar gestelde vordering beperkt is tot het Belgische grondgebied zodat de Belgische rechter wel bevoegd is.

De vordering van AUVIBEL strekt tot bescherming van intellectuele eigendomsrechten, met name tot bescherming van het recht van een auteur of een houder van naburige recht op een vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik van hun werken of prestaties (gebaseerd op art. 55 auteurswet). Art. 55 van de Auteurswet maakt deel uit van de "vergoedingsrechten" die toekomen aan auteurs en de houders van naburige rechten (zie onder meer H. VANHEES, auteursrecht in een notedop, 1998, Garant, Leuven, 40 en Vz. RB. Brussel, 6 november 1997, AM 1998, 241).

De door AUVIBEL nagestreefde bescherming van intellectuele eigendomsrechten is bovendien beperkt tot het Belgisch grondgebied, aangezien enkel het staken wordt gevraagd van de handelingen van bestaande uit het te koop aanbieden en verkopen van lege dragers zonder hiervan aangifte te doen bij AUVIBEL en zonder een vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik te betalen aan in België gevestigde eindgebruikers.

De Belgische rechter is derhalve bevoegd.

2.

De rechtsmacht van de Belgische rechter vloeit eveneens voort uit artikel 5.3 van de EEX-Vo (verordening nr 44/2001 van de raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken) dat stipuleert : *"een persoon die woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat kan, in en andere lidstaat voor de volgende gerechten worden opgeroepen (...) 3. ten aanzien van verbintenissen uit onrechtmatige daad : voor het gerecht van de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen."*

De plaats waar de schade zich volgens AUVIBEL heeft voorgedaan bevindt zich in onder andere in België. Deze schade bestaat met name uit de inbreuk op de intellectuele rechten op het Belgische grondgebied.

De website waarop de betwiste aanbiedingen van CD-R's en DVD-R's publiceert kunnen worden geconsulteerd in België, en geven aanleiding tot leveringen van lege dragers aan in België gevestigde eindgebruikers, zonder dat enige aangifte werd gedaan, noch enige vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik werd betaald.

Hieruit volgt dat voor een Belgische rechter kan worden gedaagd.

3.

Artikel 627, 5° van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat *"tot kennisneming van de vordering alleen bevoegd (is): (...) 5° de rechter van de plaats van de namaking, wanneer het gaat om vorderingen inzake namaking, auteursrechten, (...) en bescherming van kweekproducten."*

Aangezien haar producten aanbiedt via een website die, gelet op de aard van het internet, in heel België, en dus ook in het arrondissement Brussel, toegankelijk zijn, zijn de rechtbanken van Brussel territoriaal bevoegd (zie tevens Kort Ged. Rb. Brussel 30 juni 2005, N.J.W. 2006, 275).

4.

Een inbreuk op de rechten voorzien in artikel 55 van de Auteurswet maakt een inbreuk uit op de vergoedingsrechten die toekomen aan de auteurs en houders van naburige rechten. Een inbreuk op deze rechten kan bijgevolg worden bestreden door het instellen van de vordering tot staken van artikel 87 § 1 van de Auteurswet zoals in kortgeding voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg (in casu te Brussel) (eveneens in die zin H. VANHEES, "Artikel 55-58", *Commentaar Handels- en economisch recht met overzicht van rechtspraak en*

rechtsleer, Kluwer, losbladig, nr 11 en Vz. Brussel, 6 november 1997, AM 1998, 241)

Derhalve is de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van Brussel bevoegd om van de vordering kennis te nemen.

B. Toepasselijk recht

1.

stelt dat ze niet in België verkoopt doch in Duitsland, namelijk de plaats waar iedereen op haar aanbod ingaat. Dit zou ook blijken uit haar verkoopsvoorwaarden. Ze vordert dan ook de toepassing van het Duits recht.

Artikel 93 van het Wetboek IPR bepaalt echter dat de intellectuele eigendomsrechten worden beheerst door het recht van de Staat voor het grondgebied waarvan de bescherming van de eigendom wordt gevraagd.

Dit artikel sluit nauw aan bij de bevoegdheidsbepaling van artikel 86 van het Wetboek IPR. Indien de Belgische rechter op grond van artikel 86 van het Belgische Wetboek IPR bevoegd is, dan zal hij ook het Belgische recht dienen toe te passen. Gelet op het territoriaal karakter van het auteursrecht wordt het toepasselijk recht bepaald door de wet van het land waar de bescherming wordt gevraagd (Brussel, 8 oktober 2001, *R.W.* 2002-03, 1147-1149), in casu België.

Om te bepalen of en in welke mate gehouden is tot betaling van een vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik en tot aangifte dient dus toepassing te worden gemaakt van het Belgisch recht, en in het bijzonder artikel 55 van de Auteurswet en het Koninklijk Besluit van 28 maart 1996 betreffende het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik voor de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken (B.S. 6 april 1996), hierna "*KB van 28 maart 1996*" genaamd.

2.

Artikel 19 van het Belgisch Wetboek IPR laat het gerecht waarbij de zaak aanhangig werd gemaakt toe af te zien van de toepassing van het recht aangewezen door de verwijzingsregel, wanneer de situatie slechts een zwakke band heeft met het aangewezen recht en zeer nauw verbonden is met een andere staat.

voert aan dat ze een vennootschap naar Duits recht, gevestigd in Duitsland.

Uit de door AUVIBEL bijgebrachte stukken blijkt echter dat : zich via de website www. .de, onder andere richt tot een Belgisch publiek. Dit blijkt onder meer uit de mogelijkheid een Belgisch afleveradres in te geven, de mogelijkheid tot betaling op een Belgische bankrekening, de uitdrukkelijke vermelding van de kosten voor transport naar België en de mogelijkheid om op de website inlichtingen te bekomen in het Nederlands en Frans. Een aantal Belgische gebruikers blijkt bovendien reeds bestellingen te hebben geplaatst bij (zie stukken 3, 4 en 5).

De situatie vertoont aldus meerdere aanknopingspunten met België. De vordering van AUVIBEL strekt er bovendien toe een bescherming van intellectuele rechten beperkt tot het Belgische grondgebied te bekomen.

Er is bijgevolg geen reden om bij toepassing van artikel 19 van het Belgisch Wetboek IPR toepassing te maken van het Duitse recht.

De middelen door ontwikkeld met betrekking tot de inhoud van het Duitse recht doen derhalve niet ter zake.

C. Artikel 55 Auteurswet

C.1. Wettelijk kader

1.

Artikel 55 van de Auteurswet bepaalt dat de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken recht hebben op een vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik van hun werken en prestaties, inclusief voor de gevallen bedoeld in artikel 22, § 1, 5, en artikel 46, eerste lid, 4, van deze wet.

De erkenning door de wet van het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik is erop gericht het inkomstenverlies te compenseren dat de rechthebbenden lijden als gevolg van de exploitatie van beschermde werken in de privé-sfeer (Wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, *Parl. St.*, Toelichting, 145-1, 1991-1992, blz. 12).

De vergoeding wordt betaald door de fabrikant, de invoerder of intracommunautaire aankoper van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproducieren van geluidswerken en audiovisuele werken op de datum waarop die dragers en die apparaten op het nationale grondgebied in de handel worden gebracht (artikel 55, lid 2 Auteurswet).

Deze vergoeding moet worden betaald aan AUVIBEL.

stelt dat ze geen aankoper is, maar verkoper. Zodoende kan ze geen "intracommunautaire aankoper" zijn en zou ze niet onderworpen zijn aan de vergoeding waarvan sprake.

Auvibel daarentegen werpt op dat [...] wel dient beschouwd te worden als intracommunautaire aankoper in de zin van art. 55 van de Auteurswet.

2.

De Koning bepaalt de nadere regels met betrekking tot de inning en de verdeling van en de controle op de vergoeding, alsmede het tijdstip waarop die vergoeding is verschuldigd. Dit gebeurde in het KB van 28 maart 1996.

2.1.

Met de term "intracommunautaire aankoper" worden de personen bedoeld die tot een intracommunautaire aankoop overgaan. Een "intracommunautaire aankoop" wordt gedefinieerd als "het binnenkomen op het nationale grondgebied van één of meer dragers of apparaten afkomstig uit een andere Lid-Staat van de Europese Unie" (artikel 1, 7° KB 28 maart 1996).

In het verslag aan de Koning, dat werd gepubliceerd samen met het KB van 28 maart 1996 in het Belgisch Staatsblad van 6 april 1996, wordt gesteld dat de definities van de begrippen invoer, intracommunautaire aankoop, uitvoer en intracommunautaire levering vanaf het nationale grondgebied verwijzen naar materiële handelingen die onder meer ter uitvoering van een verkoop-, huur of leasingovereenkomst kunnen plaatsvinden.

2.2.

Overeenkomstig artikel 3 van het KB van 28 maart 1996 is de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik verschuldigd "op het moment van het in de handel brengen van de drager op het nationale grondgebied". Deze vindt plaats wanneer één of meer dragers ter beschikking van eindgebruikers worden gesteld.

... biedt dragers aan, aan in België gevestigde eindgebruikers, via haar website www.de, die ook als gesponsorde koppeling verschijnt bij de zoekresultaten van "DVD+R" op de zoekmachine google.be (stuk 2). Deze site is in het Nederlands en in het Frans raadpleegbaar. De stukken tonen aan dat ... zich onder andere richt tot een Belgisch publiek. Dit blijkt onder meer uit de mogelijkheid een Belgisch afleveradres in te geven, de mogelijkheid tot

betaling op een Belgische bankrekening, de uitdrukkelijke vermelding van de kosten voor transport naar België. Een aantal Belgische gebruikers blijkt bovendien reeds bestellingen te hebben geplaatst bij .
(zie stukken 3, 4 en 5).

De stukken tonen aan dat lege dragers ter beschikking stelt voor de reproductie voor eigen gebruik aan Belgische eindgebruikers en materiële handelingen stelt ter uitvoering van verkoopovereenkomsten.

wordt dus als intracommunautaire aankoper in de zin van zowel artikel 1 van het genoemde KB van 28 maart 1996 als van art. 55 auteurswet beschouwd.

Het feit dat de algemene voorwaarden van stipuleren dat ze als verkoper niet instaat voor de aangiften inzake auteursrechten, doet daar geen afbreuk aan.

verwijst in haar verweer naar een Nederlandse regeling. Het Belgische recht is echter toepasselijk (cfr. supra) zodat dit middel verder niet behandeld dient te worden.

Haar weigering om aangifte te doen van de verkochte lege dragers en van de betaling van de hiervoor verschuldigde vergoeding, maakt inbreuk uit tegen art. 55 auteurswet.

De onmiddellijke stopzetting van deze praktijken dringt zich dan ook op.

C 4. Verenigbaarheid van de Belgische regelgeving met de bepalingen van het EG-verdrag inzake het vrij verkeer van goederen.

De bepalingen van artikel 28 van het EG-Verdrag, die handelen over het vrij verkeer van goederen, vinden geen toepassing op de on-line verkoop van goederen. Het aanbieden en verkopen van goederen on-line maakt een dienst uit van de informatiemaatschappij, waarop de bepalingen inzake het vrij verkeer van diensten van toepassing zijn. Art. 55 auteurswet is derhalve toepasselijk op huidig geschil.

C5. Uitvoerbaarheid bij voorraad, dwangsom en publicatie

De staking van de inbreuk wordt onmiddellijk bevolen. De gevorderde dwangsom van 10.000€ per inbreuk wordt bij conclusies van niet betwist zodat deze wordt toegekend.

Het komt gepast voor de publicatie van het dispositief van dit vonnis te bevelen in twee vaktijdschriften naar keuze van eiseres op kosten van verwerende partijen.

De uitspraken gewezen in een vordering tot staken is uitvoerbaar bij voorraad bij toepassing van artikel 87 § 1 lid 4 Auteurswet. Er is geen reden om een borgstelling te bevelen.

Auvibel toont niet aan dat zij ernstig nadeel zou ondervinden bij een vertraging bij de uitvoering, zodat er geen reden is om het recht tot kantonnement uit te sluiten.

OM DEZE REDENEN :

S. CARDON de LICHTBUER, ondervoorzitter aangesteld om de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zetelende te Brussel te vervangen ;

Bijgestaan door V. HUBRICH, griffier;

Gezien de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Rechtsprekende op tegenspraak,

Alle andere of strijdige besluiten verwerpend;

Verklaart zich bevoegd

Verklaart de eis ontvankelijk en gegrond als hierna bepaald;

Stelt vast dat de vennootschap naar Duits recht . door het aan in België gevestigde eindgebruikers te koop aanbieden en/of verkopen van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluids- en audiovisuele werken, zonder daarvan tijdig (binnen de wettelijke termijn van art §1 van het KB van 28 maart 1996) aangifte te doen bij AUVIBEL en zonder de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik te betalen, inbreuk maakt op artikel 55 van de Auteurswet;

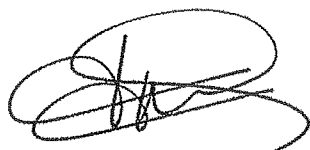
Beveelt de staking van deze inbreuk op straffe van een dwangsom van 10.000,00 euro per inbreuk of, indien het bedrag van de vergoeding verschuldigd over de transacties waarvoor geen tijdige en correcte aangifte werd gedaan hoger zou zijn, twee keer het bedrag van de verschuldigde vergoeding, in het ene of andere geval per dag dat de inbreuk voortduurt;

Beveelt overeenkomstig art 87 §1, al 6 van de auteurswet de bekendmaking van het vonnis op kosten van in twee tijdschriften naar keuze van AUVIBEL ;

Veroordeelt tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot voor eiseres op 285,28 € + 123,95 € en voor verweerster op 123,95 € ;

Verklaren onderhavig vonnis uitvoerbaar bij voorraad niet tegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling.

Aldus gewezen en uitspraak gedaan ter openbare zitting van het kort geding van 9 oktober 2007.

V. HUBRICH

S. CARDON de LICHTBUER